

ORADEA-MARE (NAGYVARAD)
Dumineca 19 Aprile st. v.
1 Maiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 30.

ANUL XVII.

1881.

Prețul pe un an 10 ll.
Pe de an 5 ll.; pe
de an 2 ll. 70 cr.
Pentru Români a 2 galbeni.

A. Treb. Laurianu.

(1810—1881.)

Mor bețrânii, perdem pe omenii de frunte, și în locul lor nu pră vedem ivindu-se puteri tinere, cari să umple golul lasat de ei.

Unul din acei barbați, cari nu se pot suplini, a fost și Laurianu, a cărui morțe a fost gelita de totă pres'a româna.

Activitatea lui a format o epocă în istoria literaturii naționale. E drept, că dezvoltarea noastră literară a trecut peste acea epocă, cu toate aceste meritele lui vor rămâne neșterse în analele culturii noastre intelectuale, numele lui va străluci totdeauna ca o columnă în negur'a trecutului.

„Tentamen criticum”, opul său de frunte, va fi în etern un monument literar, căci prin acela s'a probat latinitatea noastră în fața adversarilor numeroși cari ne combateau atât de nverșunat.

Autor de gramatică și istoria, profesor bine meritat, Laurianu a fost și acela carele a învețat pe principele Carol de Hohenzollern limb'a româna.

Un vis frumos al său s'a realizat. A vețut cu ochii înunțați de la-

crime înființarea Academiei Române: nu i s'a dat înse a puté salutá și pe primul rege al României.

Morțea i-a stins vieț'a înainte de proclamarea regatului. Națiunea serbăza, dar la bucuria ei nu pôte să ia parte și devotatul ei fiu.

Déca nu pôte, să-i aducem cel pușin tributul stimei năstre. Ieta motivul pentru care reproducem de asta-data portretul său, portret care îl represintă în vigoarea etății sale.

Serbarea devine cu atât mai completa, déca se aprețuesc meritele tuturor, acelora cari au conlucrat la realizarea ei.

Sântem datori a face acést'a. Datori față de umbra nemuritorului, față de reputațiunea noastră națională. Numai aceea națiune are consciința misiunii sale, și numai aceea are viitor, — care scéie să-și aprețuiésca și stimeze fiu; națiunea care nu face ast'a, nu-i înțelege, său e ingrata; națiunea aceea n'are viitor.

Se venim dar toți, să aprindem facl'a stimei năstre la momentul acestui barbat. Să impresorăm figur'a lui cu aureol'a recunoscinței datorite!

Să-i dicem toți: În etern amintirea lui!

A. Treb. Laurianu.

I. H.

Amant'a ostaşului.

— Novela. —

(Urmare.)

Avea în cuti'a sa o sumulița de galbeni, remași de mama-sa. Pe aceștia âncea i-a chemat într'ajutoriu, că banul âncea e bun cațel în contra vrasmașului. Apoi âncea arf'a, și ea pôte să-i prinda bine.

Și când a fost gata, a pornit.

A dus cu sine banii și arf'a, amorul ei și durerea ei, și a mers.

Și-a comandat o luntrița, să treacă Dunarea cu ea; luntrița nouă, făcuta după planul ei, cum n'a mai vețut om pe lume.

Maestrul singur s'a mirat ce plan, ce luntre. Ei, e femeia, și femeile-s invențioșe.

Când a fost gata luntrița, și-a luat un adio cu lacrimi dela cas'a parințesca, a mers la malul Dunării, a sarutat pământul țerii mame, și s'a pus pe luntre.

Valul eră lin, luntrea lunecă ușor.

Și a trecut ap'a, singura serman'a ca o pasere pribega.

La malul turcilor a chemat la sine un luntraș betrân, i-a dat luntrița 'n séma, i-a platit din sumulița acordată, și dându-i instrucțiunea în secret, se departă.

Betrânul luntraș privi după ea un timp, apoi se puse pe mal și aprinse ciubucul.

— Frumôsa femeia, dar caprițioșă, — mormai în sine.

Elena după puțin timp a intrat în cetate.

Așă eră de singura, și așă eră de straina serman'a! Nu eră o strada, un colț cunoscut, nu eră un om se o agraiésca, să-l întrebe, și să-i spună ceea ce doriâ ea. Limb'a cea dulce românesca variâ cu limb'a păgânului turc, și ea nu o pricepiâ.

A perëndat stradele, a âmblat tângul și mahalele — a privit în fețe de bărbați, și nu a desperat.

Și cautând — a vețut față lui, față celuia, pentru care și-a lasat pământul, și-a parasit parintele dulce, luându-și lumea 'n cap; pentru care a suferit sé rida bărbații 'n ochii ei pe stradele Vidinului; pentru care și-a lasat pacea vieții. L'a vețut, frumos, sumeț și fericit.

Pentru barbat tóta lumea e frumôsa, pentru femeia numai unul.

L'a vețut și nu l'a agrait. Eră flutur, lasa sbóre.

În suburbiul de cătra Dunare eră o gradina, și 'n mijlocul gradinei un castel.

În fereștile castelului vedea adese o femeia frumôsa, înzestrata cu tôte grațiile unei deite, în per cu flori, în ochi cu țori.

Aceste țori le-a vețut capitanul Lin, pentru aceste țori a uitat steluța cea mica din țera.

Elena o a sciut și asta.

Statea sér'a singura, și priviâ la fereștile castelului cu gele. Și 'n acele ferești totdeauna o lumina feerica, și la lumina 'n tóta sér'a vedea un chip de barbat, o figura de semideu: figur'a neuitatului ei amant.

E flutur, lasa sbóre — cugetâ în sine; dar de alta-data i viniâ plânsul și indignațiunea — ah, trebuie să-l întâlnească, să privésca la ea, în ochii ei, și — sé móra 'n moment.

Apoi si-a mai recugetat odata planul și propunerea ei, și — s'a decis.

Într'o séra statea Elena lângă gradin'a castelului, sub crengile unei grupe de arbori.

Arf'a i statea pe brațe, lacrimile 'n ochi, durerea 'n sin. Slabi tovarași pe calea vieții, dar buni compașiți la un cântec de gele.

Lun'a eră pe cer, și âsternea peste lume o lumina fantastica. Vântul suflă lin, și frunzele șoptiau în crengi niște șopte tainice.

Elena își redică arf'a, fugi prin corde ușor, și începù o melodia plina de gele, plina de sentiment.

Și, cum eră nôptea încântătoare, și tainica, și lina, așă eră de doioșă, cum numai ângerii cânta sborând prin stele ~~în choruri ceresci~~.

Cine audiâ, statea în departare și ascultă; și luntrașii colo 'n maluri meditau dulce la audiul ei.

Cei ce audiâu, sciau că acea melodia e melodia unui suflet sênșitor; cei ce a iubit în viața, cei ce s'a înșelat în amor, cei ce iubesc âncea, și nu pot uită — toți sciau că acea melodia e cântecul unei dureri ucigătoare.

Eră înse unul care cunoscea mai bine melodia asta, mai bine ca ori cine.

Colo 'n ferest'a castelului statea un june, încotit pe gardin'a ferestei, și ascultă.

Și așă de bine cunoscea el melodia aceea, de atâtea ori o a audiț, cât nu o putù uită.

Și și-a adus aminte:

A pornit la ôste tinerul, sub stég,
Și-a luat cu sine tot ce-i este drag:
Calul lui tovaraș, drag'a sabiuța,
Și ce duc voinicii: dorul ce draguța.

Asta eră melodia.

V. R. Buticescu.

(Finea va urmâ.)

Timpul și omul.

Ca undele pe vale de sus când navalesc,
Rapind cu sine tôte, bolvani rostogolesc,
Se bat din stan în stânca cu strepit spumegând
Arunca stropi în aer vuind și murmurând.

Ier când aceste unde din codrii jos sosesc,
Satule de noroiul spelat se liniștesc,
Noroiul se așeđa pe plaiuri ajungând
Și valea 'ncepe a curge mai lin și mult mai blând.

În togma-așă-i și omul, se nasce în dureri,
Se lupta pân'ajunge la vrést'a de barbat,
Isbit lovit de tôte, devine mai sedat.

Fantas'ia-i mai lina se limpedesce 'n creri,
De patimi e mai liber, vețend că a scapat
De Scila și Charibde, devine mângaiat!

Simeon P. Desseanu.

Despre continuitatea neîntreruptă a elementului român în Daci'a.

— Disertațiune istorica. —

(Urmare.)

Ier în sinaxariul Mineiului dela 15 ale luni lui septemvire, se afla următoarele detaieri interesante: „Acest'a (S. Nichita) a fost pe vremea imperației Marelii Constantin, nascut și crescut în țera varvarilor, celor numiți Goți, adeca în Dacia lui Traian, care țera pe acele vremuri o apucase Goții și se chiamă Goți'a. Deci fiind că acest Sânt n'a voit a urmâ păgânatarea varvarilor, ci precum eră de nēm luminat și bogat, așă

eră și creștin bun, a fost prins și muncitu de Atanaric, stapânitorul Goților, pentru credința lui Christos, mai pe urma prin foc s'a seversit*. Iesuitii Bollandini, în remarcabilă lor opera relativ la viețile Sântilor, susțin, că locul martirisării Sântului Nichita este Moldavia de astăzi. Bollandianii în Ammiano, ubi Valentis Augusti res gestas contra Athanaricum narrat, satis indicii reperiunt ut statuunt, Nicetam in hodierna Moldavia, vel huic contermina Valachia, aut Basarabia occubuisse; quod eae regiones tunc Athanarico parebant*.

Din toate aceste resulta, că, într'un timp, când încă nici una din semințiile germăne, cu atât mai puțin cele slavice nu primisera creștinismul, din coci de Dunare, în Dacia lui Traian gasim pastori creștini, preoți și episcop, a căror turma creștina nu putea fi decât singura poporațiunea romana subjugata de barbari. Ba, ce este mai însemnat, archipastorii Daciilor joca un rol activ mai în toate sinodele locale și ecumenice, câte s'au ținut dela secolul IV până la al VIII-lea. Astfel, în sinodul ecumenic I ținut în Niceea la 325, se vede figurând ca reprezentantele bisericei din Dacia Traiana metropolitul Theofil, * care în actele sinodali se sub-scrie: „Theophilus Gothiae Metropolis“, adica Teofil al metropoliei Goției, fiind că țera acest'a eră pe atunci stapânita de Goți și se numia Goția.** Tot în acest sinod figureza ca reprezentanții bisericei din Dacia Aureliana: Protogen episcopul Sardiceii, astăzi Sofia, Pist al Martianopolului, și Mariu al Lomesei, despre care dice Lequien, că și numele încă îl arata a fi roman.*** Cu modul acest'a noi suntem în pozițiunea de-a constata, că în Dacia Traiana, în timpul dominiunii Goților, se manifesta o viață religioasă creștina, proprie elementului românesc. Afirmațiunile istoricilor germăni, că Teofil, metropolitul, împreună cu toți episcopii din Dacia Traiana, cari în sinode și la istoricii cei vechi se numesc episcopi „Gothi“ seu ai „Gothiae“ ar fi fost în adever goți de naționalitate seu episcopii națiunii gotice, aceste sunt afirmațiuni nedovedite. Cuvântul „got“ pus ca adiectiv lângă numele episcopilor Teofil, Nichita, Ulfida etc., cari au pastorit în biserică a lui Christos din Dacia lui Traian, în secolul al IV-lea, nu indica caracterul lor național, seu naționalitatea gota, ci aceea, că ei aveau bisericile lor în țera: aflata sub dominațiunea Goților, și care pentru acest cuvânt se și numia Goția, iera episcopii din această țera se numiau episcopi goți, seu ai Goției. Chiar în respectul episcopului Ulfida, care a lucrat mai mult pentru convertirea Goților, traducându-le și scriptur'a în limb'a lor, scriitorii germăni nu pot să dovedesca cu nimic, că el ar fi fost de naționalitate got. Din contra, noi aflăm la istoricii vechi, și în special la Filostorgiu, dovedii necontestabile, că stramoșii lui Ulfida au fost Capadocieni. Ier, dintre istoricii mai noi, Amedée Thierry, rađimat pe marturii vechi istorice, afla în special, că Ulfida își trage originea anume din *familiei romane* din Capadocia, ajunse în captivitatea Goților.

Nu este dar nici o îndoieala, că viața religioasă creștina, ce se manifesta în Dacia lui Traian sub dominațiunea Goților, avea radecimi puternice în coloniile romane, seu mai drept vorbind, ea eră proprie naționalității romane. La această concludsiune ne autorisēza chiar istori'a. Istoriografii contemporani Goților, precum Sozomen, Filostorgiu și Socrate, vorbind despre convertirea lor la creștinism, indica în mod neîndoios, că primele rađe ale luminei evangelice au strabatut între Goți numai la finele secolului al III-lea. Și cumca ei au îmbrăcișat creștinismul în massa numai pe la finele

secolului IV, întru acest'a convin și istoriografii germăni.*

Goții erau o națiune forte destructiva; ei facuseră să piēra toți muncitorii din Tracia și taiasera mâ-nile la toți aceia, cari țineau cornele plugului.** Prin urmare, a sustinē ori a și cugetă macar, că, dela anul 274, timpul aședării sale în Dacia, națiunea Goților ar fi ajuns la atăta cultura și civilizațiune, încât deja la începutul secolului al IV-lea ea să aiba o ierarhia bisericească organizata, cu episcopi și metropoliți, reprezentanți chiar în sinodul dela Niceea în 325, acest'a însemneza a sustinē niște opiniuni ratacite în contra adeverului istoric. În adever, Goții, ca popor seu ginte, pe atunci încă nu erau încreștinați, doved'a sunt teribilele persecuțiuni, ordonate de Atanaric asupra creștinilor din Dacia vechia, la anii 355 și 370, și alungarea lor peste Dunare în Dacia Aureliana. Ceea ce numai romanilor se putea întemplă; căci, de n'ar fi fost romanii, creștinii persecutați de Atanaric, cum i-ar fi putut el isgoni din biruința sa? întreba nemuritorul Șincai. Au dōra nebun a fost Atanaric ca să-și înmiesoreze nēmul pentru credința creștinesca, care el însuși o-au primit cu tot nēmul seu nu dupa multa vreme... etc.***

Cu navalirea Hunilor în Dacia (376) viața politica a romanilor înceteza aproape totalmente. Cu toate aceste, ei nu înceteza de-a esiste ca romani nici sub jugul acestui soi nou de barbari, și cei mai selbateci din căți cunoșce istori'a media. Goții înspaimantați se presentara pe țermurii Danubiului și cerura cu umilița dela imperatul Valente un loc de adapost în imperiu, din colo de Dunare. Singuri romanii stau pe loc la moși'a lor: „Solis valachis remamentibus“, dice cronicariul magiăr Turocz.

Retorul Priscu ni-a lasat niște documente forte prețioase, relativ la existința elementului roman în Dacia sub dominațiunea Hunilor. Trimis dela Constantinopole în misiune politica de Teodosiu cel mare la Attila, regele Hunilor, el spune, că ajungând la orașul Nais, de aci a luat calea către Dunare spre resarit, și trecând acest fluviu, până a strabate la cortul lui Attila, a dat de mai multe ape curgătoare și de sate, în care „capetam, dice Priscu, în loc de bucate *malaiu*, în loc de vin *miedu*, așa îl numesc *locuitorii acelor locuri*, cari ne însoțiau, ca să ne servesca și să ne împartēșca *malaiu*, beutura din orz ne dă, care *barbarii* o numesc *camu*. (Congregabantur vero nobis ex vicis commeatu pro frumento cenchrum, pro vino medum, sic enim *locorum incolae* vocant, qui nos comitabantur, ut nobis ministrarent, cenchrum advehebant, potionem ex hordeo praebentes, quam Camum barbari appellant. a) Tot Retorul Priscu adeveresce încă și mai luminat existința Romanilor în Dacia sub Huni prin urmatōrele cuvinte importante: „Și așa petrecând timpul și preumbându-mte pe lângă cas'a lui Omsegiu, trecând înaintea mea nu sciu cine, pe care îl credeam a fi unul dintre barbarii și ostasii Scitilor, m'a salutat în limb'a grecească dicând: *zaiqe* (bucura-te) și me miram cum pōte fi ca să vorbēsca grecesce un barbat Scit, fiind că acasa cu limb'a lor barbara traiesc și se falesc, dar nici dintre Huni, nici dintre Goți ori dintre Ausoni, adica aceia, cari au legatura (comerciu) mai de aproape cu Romanii, nici dintre aceia cineva nu vorbesce ușor grecesce.

V. Mangra.

(Va urmă.)

* Hase, Kirchengesch. t. I.

** Malchu, Istor. bisant. Montesquieu, Marirea și decad. Roman c. 19.

*** Cronica, an. 370.

a) Priscu, in excerpt. Hist. Biz. t. I pag. 38.

* Guettée, Hist. de l'Église. Vol. III.

** Jornandes, de rebus Gothicis c. 12.

*** Șincai, Cronica an. 325.

S A X O N

Calindarul septemânei.

Țiu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sórele resare	Sórele apune
Dumineca	19	1	Cuv. Ioan d. pes. v.	4 48	7 12
Luni	20	2	C. Teod. Trichina.	4 47	7 13
Marti	21	3	S. Muc. Ianuarie.	4 46	7 14
Mercuri	22	4	Cuv. Teod. Siceot.	4 45	7 15
Joi	23	5	(†) <i>M. Muc. George.</i>	4 44	7 16
Vineri	24	6	S. M. Sava Strat.	4 42	7 18
Sâmbeta	25	7	S. Ap. și Ev. Marc.	4 41	7 19

D i n C e r n a u ț i.

— 24 aprilie.

(Acceptarea unei ortografii nouă, a celei proiectate de Academi'a rom., Auror'a română, dl I. al lui G. Sbiera denumit profesor ordinar pentru limb'a și literatur'a rom. la universitatea de aici, serbarea sântelor Pasci.)

Onorabila redacțiune! Dela societatea pentru cultur'a și literatur'a poporului român din Bucovina, suntem fericiți de a aduce la cunoștința publică — un adeverat prezent de Pasci — acceptarea unei ortografii mai raționale, în locul celei usitate până acuma.

Societatea a adoptat după multe diferențe și dispute, la propunerea dlui secretar prof. Ioan Bumbac, de ortografi'a sa, cu puține modificări, ortografi'a cea propusă de Academi'a rom. din Bucuresci, și apoi desbatută și stabilită acolo prin discușiunile ulterioare. Acest'a ortografia se va notifica de către comisiunea literaria și guvernului țerii, și va deveni ortografi'a oficială pentru Bucovin'a, — ceea ce va fi un paș înainte către unificarea în limba. Acest'a este a se mulțami membrilor din comisiunea literaria, dlor Onciul, Bumbac și Demetriu Isopescul.

Asemene salutăm cu entuziasm și bucuria cordială îmbucurătoare otarire a societății de a edă și publică o foia literaria română: „Auror'a Română“, care după cum aflăm, va aparé cât de curând. Cu realizarea acestui proiect se va împlini dorința tuturor Românilor bucovineni, și cumca această foia va fi primită cu caldura și spriginul tuturor connaționalilor adeverați, va documentă timpul viitor și îmbracișarea simpatica a acesteia.

Nu putem întrelasă de a nu aduce la cunoștința publică și alt incident momentuos în viața literaria de aici. Dl Ion al lui G. Sbiera s'a denumit în zilele ultime de profesor ordinar pentru limba și literatură la universitatea c. r. Francisco-Iosefina din Cernauți. Lips'a unei catedre românesci, pe lângă o mulțime atât de mare de studinți români, alor trei facultăți la această tinera universitate s'a simțit deja demult. Cu atât mai salutaria e denumirea deja demult așteptată și meritată a acestui barbat brav și demn de renumele seu, care ocupa un loc de frunte între fiii primi ai națiunii rom. din Bucovin'a.

Țiu'a înviării Mântuitorului nostru Isus Christos — asta serbatore a renascerii și regenerării nêmului omenească — care concade odată și cu renascerea în natură, s'a serbat și în acest timp după obicei cu o pompa solemnă și strălucire, care uimesce inim'a și înalță sufletul la tronul ceresc, făcându-l să uite miser'i'a pământesca. Serviciul divin a fost celebrat de Înalt Pré Sfinț'a Sa arhiepiscopul și metropolitul Silvestru Morariu Andreevicu, asistat de archimandriții mitrofiori

Arcadie Căuperovicu și Veniamin Iliuțiu, de archimandritul stavrofor Miron M. Calinescu, protopresbiterul stavrofor Ion Zurcanovicu, protopresbiterul și rectorul seminarial Ilie Filipovicu și protosincelul și profesorul din Iași Conon Aramescu Doniciu, doi archidiaconi și 2 diaconi, dumineca la 3 ore demineta.

Locurile momentuose ale serviciului divin fure acompaniate și intonate prin trêscuri. Aducem deplina recunoștința și corului alumnilor seminariali, diregiat prin dl regenschori Vicenție Vasilovschi, teolog de anul III. Acestia prin cântarea lor frumoasă și petrunțetore au dat mai mare importanța serviciului divin.

După amiezi la 3 ore s'a serbat serând'a, la care a participat un numer forte mare de inteligința de ambele secse. S'a cetit evangeli'a în 9 limbi: Înalt Pré Sfinț'a Sa metropolitul în limb'a greacă, archimandritul diecesan Căuperovicu în limb'a română, archim. Iliuțiu în limba rutena, archim. Calinescu în limb'a italiana, archipresbiterul Mitrofanovicu în limb'a latina, archipresbiterul Zurcanovicu în limb'a polonă, archidiaconul Isopescul în limb'a germână, archidiaconul din Bucuresci Gerasim Timuș în limb'a franceză, și diaconul din Iași Railenu în limb'a evreică.

Mihaiu.

D e l a S i b i i u.

— 24 aprilie.

Sânt'a „Înviare“ a lui Christos-Dăeu, sublimul simbol al adevărului și dreptății, s'a serbatorit astăzi de către milioane de creștini.

„Christos a 'nviat“, salutarea sacra, ce transpira cu pietate de pe buzele acestora, reamintesce tuturor sânteni'a cauzei pentru care s'a sacrificat Dăeul-Fiul. Înviarea lui Christos este înviarea libertății, este învingerea dreptății asupra tiraniei, este triumful luminei asupra întunerecului!

Totuși, o Dăeule, după două mii ani dela martiriul Fiului Teu, cât de puțin sunt înțelese vrerile Tale!

Evangeliul Teu, care predica moral'a și adevărul, cât este de necunoscut!

Cât de mare este și astăzi numărul aceloră, cari cu gur'a profesăza: „adeverat c'a 'nviat“, în realitate înse, fac numai specula cu numele Teu!

Când... o, Provedința!... Când va sosi ôr'a, în care toți fiii Tei se vor considera de frați și egali? Când va sosi momentul în care toți se vor recunoșce fiii unui și aceluiași Parinte, îmbracișându-se cu iubire și sinceritate?

Fă, ca această ôra să resune cât mai curând!...

*

Serviciul divin de astăzi în biseric'a din cetate s'a celebrat cu mare pompa, înviarea la 4, liturgi'a la 9 ore, ambele sub pontificatul Esc. Sale par. metr. Miron Romanul.

O surprindere pré placută ni-a causat de asta-data corul bisericesc dirigiat de cunoscutul nostru artist, dl prof. G. Dima. De sigur simpatia binemeritata, de care se bucura dl Dima la publicul de aici, a fost caus'a, de s'a împreunat corul Reuniunii cu cel al teologilor pentru a radică splendorea țilei. Îndata, la primele accente, inimile noastre erau petrunse, de acel sentiment sacru, care țil inspira imnurile divine sub o conducere maestra. Dl Dima este într'adever maiestru.

Cu placere trebuie să ve comunic, că scirea, ce ați anunțat despre dl profesor, că dsa va rămâne cu domiciliul în Sibiu, se va traduce în faptă. Dela 1 l. ven. dl Dima va luă conducerea bravului chor al „Reuniunii de cântări“, ceea ce, pentru jun'a Reuniune, care,

impul scurt al existenței sale, și-a câștigat în așa
ura stim'a și simpatia publicului local, este de cel
bun augur.

P. P.

E c h o.

Scen'a se petrece la un jidan.
Dômn'a se întorce dela preumblare, tragend de
pe fiul seu Ițic, care plânge continuu:
— Pentru ce aste plângeri? — întreba tatal.
— L'am certat, amicul meu. El a profitat când
n întorsa cu spatele și a furat dela cofetaria o pra-
a.
— Pfui, Ițic! — reluă tatal cu severitate; — nu
umos să furi... la vèrs'a ta!

*

Curioși mai sînt și copiii.
Alalta-sera dn'a X., avend adunare, vorbia despre
noșii dinți ai dșorei B.
— Ce frumoși dinți aveți, — dîse dèns'a.
— Nu sînt mai frumoși ca ai dtale, — dîse fe-
a dnei X., mama.
— Pentru ce, copilul meu.
— Pentru că ai dtale sînt înconjurați cu aur prin
părțile.

*

Doi deputați se certau.
— Și când e la adicatele! Dta de când ești de-
at, n'ai cascat macar odata gur'a 'n camera.
— Me ierta domnule, e inesact, pentru că ori de
e ori ai vorbit dta mi-am rupt fălcile cascând.

*

— Sciți ce lucru face mai mare placere unei
nei?
— Frumusețea sa!
— Nu, urîțenia altei femei.

*

Un domn se laudă cătra o dómna că e cu totul
liferinte.
— Ca și mine, — respuse dómn'a, — n'am iubit
nic.
— Nici chiar pe copiii dtale?
— Ba da, când erau mici și... diamantele.
— Când erau mari.

Echo.

Literatura si arte.

Artistul Ionescu vine la noi. Aflăm cu bucu-
din „Românul”, că simpaticul artist teatral dl C. D.
iescu a dobândit dela guvernul unguresc voi'a să dea
presentațiuni teatrale în Transilvani'a și Ungari'a, și
peste câteva zile va și plecá la noi cu o trupa bine
sa. De sigur, dsa pretotindene va fi primit cu cal-
ra, precum și merita un artist cu atâta talent.

Di N. Gane a publicat la Iași colecția tuturor
velelor dsale, în două volume. Cu placere chiamăm
enținea cetitorilor noștri asupra acestei interesante
crări; ne pare înse reu, că nu putem indicá locul
nde se afla de vëndare, precum nici prețul, căci des-
re aceste nu sîntem informați.

Despre calindar. La București a aparut de cu-
nd o carte intitulata: „Calendariul iulian fața cu ca-
ndarul gregorian, și modul de a gasi Pascaliile dupa
mëndoue”. Autorul, parintele V. Laureri, un preot r.
atolic italian, scriind cu multa simpatia despre români,
ledéza pentru introducerea și la Români prin biserica
calindarului grigorian. Este interesant, cum autorul
réta, că argumentul religios este cel mai puternic în

sensul reformei și cum acest argument probéza necesi-
tatea de a celebrá serbatorile atunci când sf. parinți și
sobórele bisericesci au hotarit ca să fia celebrate, pe
când epocile insemnate în calindarul iulian se afla
astați într'o vedita contradicere cu st. canóne și anume
cu canonul soborului dela Nicea. Și în realitate Pascile
din anul trecut, precum observa sf. sa, s'au serbat în-
tr'a două lunațiune a primaverii, ier nu în cea d'an-
tăiu, precum canonul acela prescrie în modul cel mai
categoric.

Curs elementar de literatura. Dl I. Manliu,
profesor, a publicat la București o carte voluminoasă
intitulata: „Curs elementar de literatura, noțiuni de lo-
gica, stilistica, retorica, cum și o colecțiune de bucăți
și fragmente din scriitorii secolilor XVI—XIX. Alfabetul
și ortografi'a critica, pentru usul școlilor secundare de
baeți și de fete, al școlilor normale și comerciale și
pentru studiul privat. Cu 50 modele, 115 dispozițiuni
și mai multe teme de lucrat. Prețul 5 lei noi.

„**Negriad'a**“ dlui A. Densușanu a stèrnit o miș-
care óre-care în literatur'a româna. De odata primiram
din București trei broșure relative la acésta scriere. Și
anume: 1) Raportul dlui Nic. Quintescu înaintat Aca-
demiei, conținend recensiunea operei numite; 2) „Aven-
turi literare”, ca respuns dlui dr. At. Marienescu, re-
produțiune din foi'a noastră; și 3) „Câteva observări
la raportul dlui N. Quintescu, de autorul dl Ar. Den-
sușanu. Tóte aceste scrieri se afla de vëndare și în
Sibiui, la Filtsch, prim'a cu 50 cr., a două cu 50 cr.,
a trei'a cu 20 cr.

O carte unгурéscă. Dl dr. Alesandru Márki, a
publicat la Oradea-mare, în tipografi'a lui Eugeniu Hol-
lószy, un studiu scris în limb'a magiara despre „scriito-
rii români” din Biharia, și intitulat „Bihari român
irók”. Acest studiu, de întindere pâna la 160 pagine
octav mare, tratéza despre 98 „scriitori”, căci atâția a
descoperit autorul în Biharia; mulți din ei înse numai
din cartea dlui Márki vor fi aflând cu mirare, că și ei
sînt „scriitori”. Autorul ni-o spune din capul locului,
în prefața, că dsa nu pré scie românesce; se nu ne
mirám dara de nimic ce descopere și susține dsa în
acésta lucrare!

Portofoliul român se numesce o noua revista li-
teraria, care a aparut la București și va eși odata pe
luna. Broșur'a 1 pe martie, care acest Portofoliu ro-
mân incepe cu o poesia *francesa* de dl B. Florescu
cătra V. Hugo, conține lucrări de dnii B. Florescu, D.
St. Rasiuan, M. Dimitriadi, P. Ghica, D. Petrino, T.
Dumbraveanu, G. D. Georgianu.

Diuaristic. La Gîrugu a aparut un diuar noț,
titlul lui e „*Regatul Român*”, redactorul dl A. M. Se-
redanu.

Musicalie noue. La Táboorszky și Parsch în Bu-
dapesta a aparut: Cântecele populare din pies'a „A se-
honnai”, de Sigmond Akos, prețul 1 fl. 50 cr.; „Ro-
coco”, balet, prețul 1 fl. 50 cr.

C e e n o u ?

Ospetul moștenitorului de tron Rudolf, carele
a sosit luni'a trecuta acasa la Viena, ocupa tóte spiri-
tele prin cercurile mai înnalte din Viena și Budapesta.
În ambele capitale, precum și în celelalte orașe de
frunte, se fac mari pregatiri. Corpurile legiuitoare ale
Ungariei au ales o deputațiune de felicitare; asemeni
deputațiuni vor tramite și comitatele și orașele. În de-
osebi magnații magiari vreu să faca parchiei noue o
întimpinare stralucita la sosirea în Budapesta. Aici se
vor da baluri, serbări populare și representațiuni tea-
trale, ier orașul se va ilumina splendid.

Serbatorile Sântelor Pasci s'au serbat în Ora-
dea-mare cu pompa îndatinata. În catedral'a gr. c. în

vinerea mare a predicat vice-rectorul seminarial parintele dr. Ioan Ciceronescu, ier în ziua de Paști însuși Pr. Ssa parintele episcop diecesan Mihaiu Pavel, carele a și celebrat. În biseric'a gr. or. a pontificat Rds. D. vicar-președinte Ieroteiu Beleş. A două zi de Paști, Pr. Ssa episcopul Mihaiu Pavel a celebrat în biseric'a dela seminarul mic, unde a predicat prefectul parintele Moise Neș.

Diet'a și-a deschis ședințele după serbatori luni. Președintele a dat cetire unei scrisori a dlui prim-ministru, prin care se împartășește că cunun'a moștenitorului de tron Rudolf va avea loc în Viena la 10 maiu, că deputațiunea corpurilor legiuitoare ale Ungariei va fi primită în 8 maiu la Schönbrunn și că parechi'a moștenitoare de tron va veni la Budapesta în 18 maiu. Alta scrisore a dlui prim-ministru împartășește ordinea festivităților în Viena și Budapesta și anunția, că regele Belgiei la 7 maiu va primi deputațiunea dietei ungare. Această deputațiune are să se înfașeze la Viena în 6 maiu, s'a dispus ca ea să aiba locuri potrivite la toate festivitățile, și membrii ei vor fi invitați și la balul de curte. S'a decis alegerea unei deputațiuni de 30 membrii. În fine se votă proiectul de lege relativ la espropriare. În ședința de marți camer'a deputaților a desbatut proiectul de lege relativ la susținerea monumentelor istorice și de arte, care s'a și votat; în urma ministrul br. Kemény a respuns la interpelațiunea lui Helfy, că în sesiunea presinte nu mai pôte să subșterna proiectul de lege industrială, căci nu mai este timp pentru desbatere. În ședința de mercuri s'a dat voia procurorului de stat să urmarască pe calea legii pe deputatul Gavr. Ugron, pentru niște articoli publicați în diuariul „Ellenzék” din Cluș pe timpul când densusul i-a fost redactor. În fine s'a ales deputațiunea, care să meargă la Viena. Ședința viitoare s'a ficsat pe adi vineri, punându-se la ordinea zilei proiectul de lege pentru conversiunea rentei de aur. Casa magnaților asemenea țină ședința, în care se alesera membrii deputațiunii vieneze.

Pentru conferința din Sibiu s'au mai ales delegați urmatorii domni: în cercul Chișineului din comitatul Arad advocații Alesiu Popoviciu și Mircea V. Stănescu; în cercul Oravița, comitatul Caraș, dl Alesandru Mocioni și advocatul Baltazar Munteanu; la Lugoș advocații C. Radulescu și Tit Hațeg; la Bocșa-montana advocatul Ioan Budințanu; în comitatul Timișorii, cercul Becicherecul mic protopopul Mel. Dreghicu și dr. Alesandru Mocioni, în cercul Moravița Georgie Mocioni și advocatul Ioan Becinega, în cercul Rittberg Antoniu Mocioni și advocatul Paul Rotar, în cercul Cocota Vincențiu Babeș și advocatul George Lazar, în cercul Lipovei protopopul Ioan Teranu și advocatul Desideriu Borbola, în orașul Timișora Eugeniu Mocioni și preotul Iosif Redniant; în comitatul Selagiu, cercul Zelaului, protopopul Teodor Pop și advocatul dr. Ioan Nichita. Din Transilvani'a s'au mai ales dnii: dr. Lazar Petco și Romul Crainic la Dobra, Joachim Mureșan și Ioan Cîocanu la Naseud, dr. Ioan Ratiu, Petru Vlăsa. Anania Moldovanu în comit. Turda-Arieș, dr. Ioan Colceriu și Aug. Munteanu în comit. Solnoc-Doboca.

Hymen. Dl dr. Victor Babeș, fiul cel mai mare al dlui Vincențiu Babeș, docent privat la facultatea medicală a universității din Budapesta și asistent al profesorului Scheuthauer, și-a încredințat de soția pe domnișor'a Ana Bonciu, fiică a dlui Dimitrie Bonciu notar public în Arad. — Îndreptăm și o greșăla vărta în nr. trecut, și anume că dl dr. G. Vuia, medic în Arad, nu la trei luni, ci la 3/15 maiu va serba cunun'a sa cu domnișor'a Livia Maniu în Oravița.

Clim'a anului 1881. „Revist'a științifică” publică un însemnat studiu al dlui B. Moga în care ga-

sim următoarele rënduri asupra stării igrometice probabile a anului 1881, după observațiunile facute: În cel privește anul 1881 după observațiunile dlui Donici, secet'a va începe din februarie și va dură până în iulie cu ore-care interval de ploia în lun'a aprilie și maiu luând de basa înse observațiunile noastre meteorologice ca anul 1881 să corespundă, de și nu în tot cu anul 1875, prin urmare va trebui ca să fie mai umed decât cum crede dl Donici, timpul ne va probă acest fapt într'un cas seu într'altul, noi vom așteptă, înse tot de odata prevenim pe agricultorii noștri ca să profite că se va puté de mult de timpul frumos ce-l vor întâlni în lun'a martie și aprilie, din 1881, de ore-ce mai târziu se vor cai mult, și vor pați-o după cum au pațit'o în anul trecut de seceta și în anul 1875 de ploia.

Colonie germâne în Dobrogea. Coloniile germâne aședate în Basarabia de imperatul Rusielor Alesandru I s'au stramutat în Dobrogea la diferite epoce fiind încurajate de guvernul otoman. Numarul coloniilor fu foarte restrins, de ore ce, ele erau apesate sub dominațiunea turca de vecesațiuni și impilări. Sub nouă legislațiune româna și mai cu sêma cu spriginul special ce li s'au dat de către administrațiunea actuală a județiului Tulcea, numarul lor s'au urcat la cifra de 516 familii, și se spera că în decursul acestui an el va luă și mai mare proporțiune. Deja mai multe cereri de colonizare s'au facut prefecturei de către germanii din guvernamentul Chersoniei.

FZM. Benedek a murit la Graț mercuri în etate de 77 ani. El a ocupat multe funcțiuni înalte în armata, a fost supremul comandant al armatei austriace la Königgrätz. Din caus'a acestei perderi s'a și ordonat în contra lui o ancheta, ceea ce i-a superat sufletul până la mörte.

Mulțamita publică. *Borsia*, (comit. Clușului) 24/3 1881. On. dle redactor! Ve rog primiți în colonele diarului dvöstre aceste puține orduri, satisfăcând opiniunți publice de o parte, de alta spre a evita ori ce banueli. Voiesc a cvita publice ofertele marimimöse peste prețul intrării, incurse cu ocașiunea balului și concertului ce s'a ținut cu elevii școlei gr. c. din loc, în sal'a de învețam. la 23/2 1881. Oferte peste prețul intrării primiram dela urmatorii p. t. domni: Alesandru Lemeni, protop. și paroc locale 2 fl., Andreiu Cosma, pretor 3 fl., Emeric Popu adv. 2 fl. 50 cr., Ioan Boros, pos. în loc 1 fl., Artemie Codarcea adm. prot. 1 fl. 50 cr., Alesandru Lemeni 50 cr., Vasiliu Margineanu 10 cr., Vas. Morariu 50 cr., George Morariu pos. în loc 1 fl., Ioan Soponu not. cere. 1 fl., Kovács Lajos 1 fl., Mesko K. 20 cr., Beszteri Antal 1 fl., Zacharias Iosif 50 cr., Al. Bogdanu 50 cr., Abraham Márton 62 cr., Léb Jani 50 cr., Tóth Katalina 1 fl. Subtragându-se spesele, rezultatul e 24 fl. 17 cr. venitul curat, care suma deja a trecut în fondul școlei gr. c. din loc. Deci acestora și cu deosebire Rds. D. protopop, pentru spriginul dat cu această ocașiune, îmi esprim respectuós'a mulțamita, — asemenea dlui Emeric Pop, care atât la concertul din cestiune, cât și la maiatul elevilor școlei gr. c. din loc ținut cu ocașiunea examenului de vëra an. tr., a binevoit a ne onorá cu presența dsale încuragiându-ne astfel la întreprinderi sociali și filantropice. *Eliseu Barbos*u învețat. rom.

Seiri din Români'a. Noul minister s'a compus astfel: dl Dimitrie Bratianu la departamentul afacerilor straine și președinte, dl general G. Slaniceanu ministru de resboiu, dl Dimitrie Sturdza finanție, dl Eugeniu Statescu interne, dl colonel Dabija lucrări publice, dl M. Ferichidi justiția, dl V. A. Urechia culte și instrucțiune publică. — *Pentru ce s'a retras dl Ion Bratianu?* La întrebarea acest'a „Românul” raspunde astfel: „Dl I. Bratianu, ostenit și scârbit pôte de feliturile

dece ce 'ntimpină în acești cinci ani d'o necurmata
pta, este natural să simța trebuința d'un repaus ma-
rial și moral. — *Regele* a primit felicitări și din
rtea imperatului Persiei, Nasser-Ed-Din, pentru pro-
marea regatului României. — *Corón'a lui Stefan*
l mare, după cum scrie „Românul“, s'ar fi găsit și
s'ar fi aflând la muzeul din Cracovi'a; de va fi ast-
negreșit că guvernul o va cere dela imperatul. —
ceremoniile Pascilor regele n'a putut asistă din
s'ar să a suferit de recela în zilele din urma. —
utilitatea de cetățian roman s'a recunoscut de curând
matorilor români mutați acolo din Transilvani'a: I.
ur, Coman Muciu Urechia, N. Grancea, I. Danescu,
Fometescu. — *Camer'a* a votat dnei Olga Secara
stipendiu de 200 lei pe luna; dn'a Secara a trecut
ja primul esamen la facultatea de medicina din Bu-
resci, unde urmăze același studiu.

Cronic'a lumiei.

La gimnasiul român din Bitoli'a în Macedo-
a, precum se scrie „Binelui Publ.“, în urm'a sosirii
ui director V. Glodariu și a profesorului I. Corvin,
nândoi din Transilvani'a, s'au inaugurat cursurile.
ot în același timp s'a inaugurat în Bitoli'a de către
a Alesandrina Bizanți școl'a româna de fete; ase-
ene și în Vlaho-Clisura dn'a Anastasia Sergiu Anto-
esca, de curând dusa din Bucuresci, a inaugurat șco-
a româna de fete, care numera deja peste 25 de
eve.

O româncă doctor. Cetim în „Messenger du Midi“
n 9 aprilie: „O tinera româncă, dr'a Maria Cutzarida,
trecut, zilele aceste, cu mare succes, prim'a parte
în al doilea esamen de doctorat la facultatea de me-
cina din Montpellier. N'avem de cât să felicităm pe
ner'a studenta care prin zel și activitate a obținut no-
a de „forțe bine“ la tôte esamenele ce a trecut în fa-
ltatea noastră“.

Din Paris se scriu „Binelui Public“ aceste: După
Correspondința berlinesea, se dice că imperatul (Ger-
âniei va da regelui României, în calitate sa de
ap al familiei de Hohenzollern, o coróna regala drept
arță de bucuria; corón'a, ni se spune că, adauge nu-
itul diuar, ar costă 500,000 de lei. Așă e?? —
omn'a și domnul Vernescu au sosit ieri în Paris, ve-
nd din Bucuresci. — Se dice că ministrul român de
ci. dl Cogalniceanu, va plecă marti séu mercuri în
ra. — Ađi la capel'a româna, celebrațiunea Florielor
todocse. Ni s'a dat lemn de cimișir; sălcile nu se pot
ocură lesne în Paris. „Le bois de buis“ al Francesi-
r e tot atât de poetic ca și salci'a plângetóre; lume
ulta la biserica; puđini caletori. — Dl Vogel, care va
blica în curând în „le Monde terrestre“, un studiu
upra României din punctul de vedere geografic, a
amis probele înderet la tipar pentru a schimbá cuvín-
le „principauté“ în „Royaume“. — Dl Marbeau, fost
ăditor la curtea de cassatiune, va da în curând în „le
correspondant“ niște impresiuni personale asupra Ro-
âniei, adunate de dsa într'o caletoria ce a făcut acum
ăteva luni în țér'a noastră“.

Emiliu Girardin, renumitul publicist frances și
ntemeiatorul diuaristiceii moderne, a murit la Paris
mercuri în etate de șapte-đeci și noué ani. Numele lui
fost cunoscut mai bine de cinci-đeci ani nu numai
n Franci'a, ci în tóta lumea civilisată. Înse caracterul
ui politic n'a fost constant, ma chiar densus la usat de
oportunism în așă mare mesura, ca dóra nimene. De
doi ani a fost bolnavicós, s'a retras și dela conduce-
ea diuariului seu „La France“, înse ból'a lui numai
ălele din urma deveni periculósă.

Disolvarea unui liceu întreg. În Rhodéz, Fran-
i'a sudica, s'a ivit o rebeliune curiósă, care atrase

dupa sine disolvarea unui liceu întreg. Un școlar din
clas'a a II a trebuit să fia departat din divisiunea sa
pentru nesupunere. Camarađii sei i luara partid'a și ce-
rura reprimirea conșcolarului lor și departarea profes-
sorului, pe care-l învinoțiau pentru acest incident.
Refusul rectorul când de a îndeplini acésta cerere suméța,
școlarii cerura în corpore să fia tramisi la parinții lor.
Ministrul de instructiune a fost însciințat imediat despre
acest incident.

Capitanul Boyton prinsonier la Chilieni. Dia-
rele americane publica relativ la dl Boyton, vestitul no-
tator, următoarele sciri: Dl Boyton ce se credea mort,
se bucura de o perfecta sănătate și este în acest mo-
ment prinsonier în Chili. El a făcut minuni în calitate
de torpilor peruvian. Întovarășit de o mica nava, el în-
treprinse într'o di a face, înotând, o recunoscere con-
tra flotei chiliene care staționă în fața de Callao. Des-
parțindu-se de nava, el înaintă pêne în vecinetatea
pozițiunelor inimice și fu nevoit a se refugia în scobi-
tur'a unei stânci pentru a scapá de strajele Chiliene de
pe mal. El remase acolo ascuns o di întréga. Dar fiind
că nu avea nimic de mâncare, nici de beutura, nu
putu să stea mult timp în acest loc. Când veni nóptea,
el începù din nou a înotá în direcțiunea lui Callao,
unde ajunse la 5 óre diminet'a, după ce trecuse pe din
naintea strajelor peruviene, cari traseră focuri asupra
lui, fără a-l întinge înse din fericire. Nav'a care-l în-
tovarășise, intrase de mult timp în Callao, fiind că ca-
pitanul credea că dl Boyton fusese făcut prinsonier de
cătra Chilieni. Când Chilienii luara Callao, dl Boyton
fu făcut prinsonier; il duseră la Lima unde fu pus în
libertate cu condiție că nu se va departá din acest
oraș. După ultimele sciri, comandantele șef al trupelor
Chiliene din Lima ar avé intențiunea de a pune cu to-
tul în libertate pe dl Boyton și alți câțiva ameri-
cani cari nu s'au gândit nici odata a luá parte la
resboiu.

Mórtea unui santon. Tunisul a pierdut pe san-
tonul seu, șeicul El Moschen, care pretindea că se sco-
bóra în linia drépta din Mahomet. Santonii sânt niște
derviși ce se prefac nebuni, fiind că nebuni'a e în ochii
musulmanilor cea mai mare proba de sântenia. Ea um-
blă cu piciórele góle și traese numai din pomene. În
tóta viét'a El Moschen, care erá de o necurațenia re-
voltátóre, n'a avut ca haina de cât o camașa de lâna;
nóptea se vedea, asemenea ca o fantoma, preumblându-
se încet pe teras'a ce formá acopereméntul casei sale.
Điu'a, petrecerea sa favorita erá de a face gauri cu un
mic drug de fer în pereții caselor. Astfel Tunisianii
erau foarte înfricoșați când il vedeau pe strade armat
cu instrumentul seu perforator. Mórtea celebrului san-
ton a produs în capital'a regenței Tunis o mare sen-
sațiune. Abiá s'a dat ultimul suspin, și camașa sa a
fost dusa în tóta grab'a la beiu, care, cu o admirabila
abnegațiune, refusând de a conservá numai pentru el
o relievia atât de prețiósa, a taiat'o în bucăți și distri-
buit'o marilor sei demnitari și oficerilor palatului.

Cel mai mare arbore. Lun'a trecuta s'a taiat,
la câteva leghe de San-Francisco, arborele cel mai be-
trân de pe pamént; după numărul inelelor de lemn,
el a ajuns la respectabil'a vrésta de 4840 ani, adeca
el e cu mai mult de o mia de ani anterior lui Moisi.
Partea inferióra a trunchiului seu erá gaunósă; mai
mult de 300 persóne puteau sta comod în acea scobi-
tura. Cu mare parere de reu s'au taiat acésta venera-
bila remașița a timpurilor biblice; dar el amenința a
cadé singur.

Proprietar, redactor respundător și editor :

IOSIF VULCANU.

Auditi, vedeti si mirati-ve!

Marfurile de argint Britania dela o massa concursuala a unei mari Fabricice de argint Britania, devenite falita, se dau cu ori ce preț sêu mai bine dis gratuit
Tramițend fl. 7.— în bani gata sêu cu rambursa, ori cine primesce urmatorele 50 obiecte cu a patra parte din valôrea reala. și adeva :

Bucăți	6 Cuțite de masa escelente, manunchiu de argint Britania cu cuțituri adeverat englesesci
„	6 Furculițe de cele mai fine, argint Britania, dintr'o bucata
„	6 Linguri de mâncare de argint Britania, grele și masive
„	12 Lingurițe de cafea de argint Britania, de cea mai buna calitate
„	6 Sustiițore de cuțite de argint Britania, de cea mai buna calitate
„	1 Lingura mare de lapte de argint Britania, masiva
„	1 lingura mare de supa de argint Britania grea
„	9 Tave de prezentat ciselate fôrte fin
„	2 Sfeșnice pe masa de salon Britania pline de efect
„	1 Corfa de pâne masiva de argint Britania

Tôte 50 obiecte au costat mai înainte 25.— florini și costa acum numai flori 7.—

Tôte 50 obiecte sunt fabricate din cel mai fin și cel mai solid argint Britania, care este unicul metal ce esista pe lume, care în veci remâne alb și nu se pôte deosebî de argintul adeverat, nici dupa o folosire de 30 ani : pentru acêsta garantéza.

Afara de aceste mai sunt :

18	cuțite, furculițe și linguri de arg. Brit., câte bucăți tôte 18 la olalta	fl.	3.75
6	linguri mici de cafea „ „ „ „ mai nainte cu fl. 3.— acum numai	„	— .60
1	lingura de supa „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	1.—
1	„ „ lapte „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	— .50
6	tave „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	1.50
6	sustiițore de cuțite „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	1.50
1	cutia de zăchar „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	1.20
1	pareche sfeșnice mai mari „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	2.— și fl. 3.
1	clopoțel de mеса „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	4.— acum numai
1	pahar de oue „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	— .60
1	pipernița și salnița „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	— .75
1	carafine p. oțet și oleiu „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	3.50 și
1	unêlta de foc grea de pus pe mеса mai nainte cu „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	„	3.— acum numai

Canne de cafea și thea á fl. 2, 2.50, 3, 4, clesce de zăchar á cr. 35, 50, 80, fl. 1, cutii de zăchar á fl. 2, 2.80, presarator de zăchar á cr. 25, 40, 75, 90, fl. 1, carafine de oțet și oleiu á fl. 2, 4, cutii de unt á cr. 75, 95, fl. 1.70, 2.80, 3.25 4.— âncă și alți articoli nenumerați.

Ca dovêda, că anuciul meu

nu este insielatoriu

me deoblig prin acêsta în public. déca marfa nu convine, a o rentôrce fâra nici o greutate. În drept la epistolele de mulțamita, ce mi-au venit, și pe cari îmi voi permite a le publica succesiv. — Cine doresce deci a primî pe banii sei o marfa buna și solida și nu lapedatura, sê se adreseze numai câtra

1—6

A. FRAISS,

VIENA, Rothenthurmstrasse nr. 9, vis-à-vis de palatul arhiepiscopesc

I N S E R Ţ I U N I .

Numai odata.

se ofere o ocaziune asiă de favorabila de a procura un orologiu excelent cu jumerate de pretiu.

Destăcere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au vîr în întreg continental Europei, n'au lasat neatină şî Elveţia. Consecinţa a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existenţa fabricilor. Şî fabrica reprezentata de noi, care e cea d'înaltă şî cea mai însemnata fabrica de orologe, a închis de orandă fabrica sa, încredinţându-ne pe noi cu vînderea fabricatelor sale. Aceste aţă nuntile orologice de busunarul Washington sunt cele mai bune pe lume, sunt forţe elegant gravurate şî înfundate şî lucrata după sistema americana.

Tote orologele sunt repassate (examinat) pe secunda şî garanţăm pentru fia-care 5 ani.

Ca dovăda a garanţiei sigure şî a solidităţii celei mai severe, ne obligăm prin această în public, că suntem gata a reprimi şî schimbă fia-care orologiu ce nu convine.

1000 remontoir de buzunarul fără cheie de întors la forţa, cu mantela de cristal, regulate cu acuratetea extraordinara pe secunda; atara de această aurite prin electro-galvanism nou, dimpreuna cu lanţ şî medalion etc., pretul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10,20 de unu.

1000 ancore esemplare de lucs din nickel-argint, pe 15 rubinari cu cadranturî în email, arelator de secunde, sticla lăta de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum: numai fl. 7,25 de unu, **tote repassate pe secunda**

1000 orologe-cilindre înfundate în capsula de nickel argint, cu sticla lăta de cristal pe 8 rubinari forţe fin repassate, dimpreuna cu lanţ, medalion şî cutia de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5,60 unu!

1000 orologe ancore de argint veritabili de 13 loti, probat de oficial monetariu c. r. pe 18 rubinari, afara de această aurite

prin electriceitate forţe fin regulate. Orologele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 11,40 unu.

1000 orologie remontoire Washington de buzunarul din argint gre şî veritabil de 13 loti, probat la oficial c. r. de punctare, p lănga garanţie severa repassate pe secunda, cu mecanism din nickel aţă în cât orologele aceste n'au nici când lips de reparatură. Orolărele aceste au costat mai nainte fl. 35

Astăzi se capeta cu pretul fabulos de etin numai cu fl. 11. Afara de această lănga fia-care orologiu se da gratuit un lanţ medalion şî cutia de catifea.

1000 orologe pentru domne, de aur veritabil cu 10 rubinari mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologe remontoir de aur veritabil pentru domni seu domne, mai nainte cu fl. 100, acum fl. 40.

650 orologe de parete cu încadratura de emailul cei mai E şî cu mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum fl. 3,7 unu repassat.

650 orologe destăptore cu aparat de larma, forţe fin regulate aplicabile şî ca orologe pe masa de scris, mai nainte fl. 14 acum numai fl. 4,30.

650 pendule cu lucru forţe în de sculptura în casulii înalt gotice de lemn, de întors în fia-care a optă dl, regulate pe secunda, forţe frumoşe şî imposante; de ore-ce un ast de orologiu şî în 20 de ani mai are preţ îndoli, se nu lipsescă astfel de orologiu din nici o familie, mai cu semn pentru că astfel de piesa de cabinet este decor în fia-că locuinţa. Orologele aceste costau mai nainte fl. 35, acum mai mai fabulosul preţ excepţional de etin de fl. 15,75 unu.

Comandând cineva orologie pendule are se adaug şî o arăvina.

Adresa:

Destăcere de orologie

a

Fabricice de orologie FROME

WIENA, Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.